

**Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан
хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1111-ҳадис**

1111 - وَعَنِ الْبَرَاءِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: «كُنَّا إِذَا صَلَّيْنَا خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحَبُّنَا أَنْ نَكُونَ عَنْ يَمِينِهِ؛ يُقْبَلُ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَسَمِعْتُهُ يَقُولُ: «رَبِّ؛ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ -
□ أَوْ تَجْمَعُ - □ عِبَادَكَ». رَوَاهُ مُسْلِمٌ [709].

1111. Баро розияллоху анҳудан ривоят қилинади:

«Биз Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламнинг ортларида намоз ўқиганимизда у зот бизга юзлансинлар деб ўнг томонларида туришни яхши кўрар эдик. Мен у зотнинг «Роббим, бандаларингни қайта тирилтирадиган [ёки тўплайдиган] кунингда мени азобингдан сақла», деганларини эшитганман».

Имом Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

